

Co může přinést rok 2017 nám lidem, této planetě, tomuto vesmíru?

Zamyšlení nad možnou cestou, která by mohla být uchopitelná všemi lidmi dobré vůle. Máme možnost skončit se vším utrpením, které provází životy nás, lidských bytostí na této planetě, a to jednou pro vždy!

text: František Kouba
foto: Shutterstock.com

Rok 2017 je rokem, který přináší lidstvu hluboké poznání o našem bytí a cestě, již máme možnost se v tomto roce ubírat. Z minulých událostí už víme a měli bychom pochopit, že tudy cesta nevede. Budu citovat mistra Osho, který v knize Rebel sděluje: „V dnešním světě je na tři sta náboženství a zároveň na celém světě dochází k milionům vražd, sebevražd, znásilnění, loupeží a neustále se válčí! Všichni jsou věřící! Muslim, křesťan, hinduista..., žádná radost, žádné pozeňání, žádná svatost ani božství.“ Náboženství říká: „Blahoslavení ti, kdo trpí, žijí v bídě, sebekázní, odříkání, neboť jejich bude království nebeské.“ Ano, prožitek utrpení může být základním kamenem naší cesty vzhůru, neboť si budeme více vážit toho, že je nám lépe. Můžeme se také ale v utrpení uzamknout

a prožít celý život v jednom velkém dramatu, jako nešťastní lidé. Je třeba se přestat zabývat minulostí, protože tu už nezměníme! To, čím můžeme změnit svět plný utrpení, je cesta lásky a přátelství. Ta správná cesta je měnit svůj vnitřní svět tak, abychom se sami stali láskou. Sebevzdělávání a kultivace bytosti zvané člověk je jedinou správnou cestou, jak pomoci sami sobě a celému světu. Jsme civilizací, která je technicky velmi dobře vybavená, a to ještě před sto lety byl naším dopravním prostředkem kůň. Co se však stalo s člověkem, který se obklopil všemi těmi vymoženostmi? Technika nás odcizuje. Každý zaleze se svými „hračkami“ do svého kouta a tam si žije svůj virtuální život. Ano, možná to přináší vzrušení, ale lásku nikoli. My jsme bytosti, které potřebují žít v houfu. My se potřebujeme

sdružovat, jen tak má život na této planetě smysl. Samota a pocit, že tento svět je nehostinným místem, se staly jednou z nejvážnějších nemocí naší doby.

Abychom splnili naše poslání na Zemi, nemusíme porozumět skrytým tajemstvím vesmíru. Měli bychom objevovat lásku v našich srdcích a stát se laskavějšími lidmi. Služba druhým by se měla stát naší přirozeností a měla by v nás vyvolávat radost. Hledání chyb v ostatních jen vede k nesnášenlivosti a sobectví a náš život se tak stává peklem na zemi. Chceme-li vyléčit svou duši, a tak i naše tělo, je třeba, aby láska byla středobodem našeho života.

Pokud dovolíme, aby naše sobecké zájmy omezily proudění lásky z našeho srdce, cítíme se nemilovanými. Je to však jen zrcadlo, které si sami svým jednáním nastavíme. Jediné, co nás může vnitřně naplňovat a uspokojovat, je láska a radost, které se nám vrací od druhých, jimž jsme tyto dary sami dali.

Pokud toto neučiníme, stává se život smutnou a osamělou poutí.

Pokud učiníme lásku dominantní silou našeho života, budeme nacházet radost v naší každodenní činnosti a v našich srdcích nebude místo pro starosti a obavy z budoucnosti. Staneme se tím, čím jsou děti, které ještě nejsou zasažené civilizačními „výdobytky“.

Dětem je jedno, jestli jsou bohaté či slavné. Jejich tvoření je radostné a plné lásky. Naše ego zaměřuje více svou pozornost na nedostatky druhých a kritika a odsuzování je častějším projevem, nežli obdiv a pochvala. Otevřeme-li svá srdce, začnou se postupně naplňovat prázdná místa našeho nitra a do života nám začnou vstupovat lidé, kteří nám pomůžou na naší cestě. Náš život se tak stane laskavějším, citlivějším a bohatším. Milující člověk může být i sám, a přesto se bude cítit šťastným.

Ten, kdo má srdce uzavřené, i kdyby byl obklopen mnoha lidmi, se bude cítit osamocen a vnitřně prázdný.

Edgar Cayce řekl: „To, co nás obohacuje, není to, co přijímáme, ale spíše to, co dáváme. Chceš-li mít přátele, chceš-li mít lásku, musíš je ze sebe vydat, neboť pouze to, co dáš, se stává tvým vlastnictvím.“

Hlavním důvodem, proč je u nás tolik rozvodů, je chybný názor, že se náš partner stane tím, kdo nás bude milovat, a my se tak staneme tím obdarovávaným, protože si to přece zasloužíme. Druhá strana však chce totéž, a tak se nakonec obě strany cítí podvedeny. Pokud však lásku nesobecky dáváme a naši radostí bude to, že můžeme dávat, bude naše láska nezávislá a nebude druhého svazovat. Jen tak můžeme dosáhnout toho, že budeme též obdarováni láskou a přátelstvím.

Spojitosť našeho zdraví s láskou a nemocí s neláskou je obrovská. Podle výzku-

mů bylo zjištěno, že předčasné úmrtí se zvyšuje až o 500 procent tím, že se člověk zabývá sobeckými postoji, jako je závist, nenávisť, pomluva, žárlivost, agrese atd. Špatné stravování, kouření, pití, genetika, málo pohybu a podobně, mají na naše zdraví podstatně menší vliv. Z toho vyplývá, že pokud se chceme dožít vyššího věku, nezbyvá nám nic jiného, než abychom se měli rádi a totéž projevovali ostatním.

Studie jasně ukazují na to, jak velký vliv na naše zdraví má vztah rodiče k dítěti. Děti, které vyrůstají v neuspokojivém prostředí (nelásce), vykazují v pozdějším věku daleko častější onemocnění a také dřívější úmrtí. To se týká i onemocnění rakovinou.

To, co nás obohacuje, není to, co přijímáme, ale spíše to, co dáváme. Chceš-li mít přátele, chceš-li mít lásku, musíš je ze sebe vydat, neboť pouze to, co dáš, se stává tvým vlastnictvím.

Jediná cesta ke zdraví a delšímu životu je odpuštění svým rodičům a těm, kteří nám ubližovali.

Naše srdce, které je sídlem lásky, zdrojem všeho ušlechtilého a dobrého, zdrojem soucítění a štědrosti, není jen pouhou pumpou, která rozvádí krev našim tělem. Je to orgán, který díky čtyřiceti tisícům nervových buněk, které dokážou vyprodukovat pět tisíckrát silnější energii, než mozkové neurony, je schopen cítit, myslet a utvářet si vlastní názory nezávisle na mozku.

Pokud tedy vyprodukujeme myšlenku, která se nese na vlně lásky přes srdce, mnohonásobně zvýšíme její energii. Tato energetická myšlenka je tou, která tvoří a zažehává jiskru v ostatních srdcích a přináší to, po čem ve skrytu duše touží každý z nás. Radost, lásku, štěstí a souznění.

Každá myšlenka má svou energii a tou ovlivňujeme vše. Sebe, ostatní lidi a svět kolem nás. Důkazem jsou třeba fotografie různých tvarů sněhových vloček vytvořených z vody v laboratorních podmínkách, která byla ovlivněna hudbou, mluveným slovem, nápísem apod. (autor Masaru Emoto).

Tato energie nám byla dána jako možnost proto, abychom se mohli stát spoluvůdci našeho vesmíru. Pojďme tedy tvořit, boření už bylo dost!

Čím více je v našem životě místa pro dávání, odpouštění a péči o blaho druhých, tím méně podléháme nenávisti, hněvu, zlomyslnosti a strachu. Čím více žijeme v souznění s naším srdcem, tím lépe proudí naším organismem energie, která má neskutečně léčivé účinky na naše fyzické a duchovní tělo.

Pokud negativními myšlenkami zablokujeme tok této energie, bude se tato někde hromadit a jinde zase bude chybět. Dochází tak k disharmonii, která zákonitě vede k onemocněním. Onemocnění nás zastaví v naší negativní činnosti a donutí nás k zamyšlení. Pokud pochopíme, co nám je sdělováno a napravíme své postoje a činy, nemoc odejde. Pokud nepochopíme, budeme nemocnější a nemocnější a nápravu budeme hledat asi až v dalším životě.

Dřívější názor, propagovaný mnohými náboženstvími, že duchovní růst musí být spojován s ateismem a životem v odloučení, je dávno překonán. Dnes již víme, že se, coby lidské bytosti, potřebujeme navzá-

jem. Pouze ve vzájemném setkávání budeme schopni rozvíjet nejcennější vlastnosti našeho lidství, jako jsou laskavost, pokora, štědrost a láska.

„Láska je nejdůležitější kvalitou, již můžeme vnést do jakékoliv činnosti.“ (Milfred Portney Chase)

„Nikdo nikdy nespátril Boha. Milujeme-li však jeden druhého, Bůh přebývá v nás a Jeho láska v nás se stává dokonalou.“ (Jan 4:12)

„Trpící lidé potřebují lásku a smilování druhých. Naopak ti, kdož netrpí, potřebují ty, kteří strádají, neboť bez možnosti projevovat lásku trpícím, duchovně nevyzrají.“

Rok 2017 je rokem, kdy bychom se měli přestat ohlížet dozadu. Naše cesta je tady a teď. Pokud se nezbavíme myšlenek na naše chyby, budeme neustále vytvářet negativní energie, které zase budou přitahovat negativní události. Čím více lidí bude pozitivně myslet, tím rychleji dojde k přerodu, přestupu do vyšších vibračních úrovní, kde zlo nemá žádnou šanci a my se můžeme zbavit navždy veškerého lidského utrpení.

„Chceš-li ve svém nitru najít spokojenost, musíš tutéž atmosféru vytvářet svými činy v ostatních. To, co dáváš, se ti potom mnohonásobně vrátí.“

Přeji všem hodně lásky, zdraví, soucitu a pokory v našem společném tvoření. Radost všem bytostem v našem vesmíru.

S láskou váš František Kouba

František Kouba
frantisekkouba@seznam.cz
www.detox-medicina.cz